

Mojoj Bosni, od naseg Tina...

by Radmila Solesa-Cetic on Saturday, January 15, 2011 at 11:34am

*Mozes mi reci, Bosno moja, sta se ti tamo, iz nekakve Amerike,
imas meni javljati...Mozes, al', znas me, i znam te.*

*Ostala, kad je najgore bilo, otisla, kad se moralo...No, ovo,
Bosno, sto hocu da ti kazem nije od mene, no, od mog sina, od
tvog sina...Naseg Tina...*

*Ostao ti je u sjecanju kao veselo, zivhano dijete za kojim je
citav komsiluk isao ispruzenih ruku, u strepnji da ce pasti,
skotrljati se, a oni, da budu spremni, da ga docekaju...Pamtis
njegove velike bistre oke, dugim trepacicama i znatizeljom
uokvirene...Pamtis da je za sebe govorio da je Tigar, da mu je to
bila omiljena igracka, a da sam ga ja, zbog oka njegovih "mamin
Bambi" zvala...*

*Nacula si, Bosno, da je izrastao u lijepog, postenog, pristojnog i
pametnog mladica...Sigurna sam, Bosno moja, da si ponosna na
njega, i to, haman pa koliko i ja sama...*

*Jesam subjektivna, al' raspitaj se okolo, kad ono kazu "K'o da ga
je Bog za sebe stvorio", eh, to je on...A sve vise mislim kako to i
jesti, i kako mi ga je taj Bog, taj Allah, taj Svevisnji, taj
Univerzum, podario na samo dvadeset godina...*

*Elem, ja ti dodem sad k'o Tinova sekretarica, k'o njegov
predstavnik za planetu Zemlju...Volio je cijelu, bez granica,
kategorija, kasta, grupa i podgrupa. I nije vise mogao gledati
sav taj haos, ostavio mene, da ti prenosim njegove misli.*

*Vidi on Bosno moja, sta se desava...Zaboravljas svoje
najnemocnije, bolesne i iznemogle...Vidi Bosno, da one koji su
te branili kad je trebalo, kojima si pjesme pjevala, sad nekako,
k'o pastorcad gledas...Ali, kaze da nece da politicizira nista,
kaze, hoće Nadu da ti da, Ljubav da ti da...*

*I, valjda zbog mene, hoće da krene s majkama...S majkama koje
su ti svoje sinove dale...Nema veze, Bosno, je li majaka Kata,
Razija ili Branka...Majka je majka...Nema veze je li ti dijete
svoje dala jucer ili prije osamnaest godina...Bol je bol...*

Svi smo mi, kad se dijete rodi spremni da ucestvujemo u sreci majcinoj. Kako dijete raste, tako se i majčin krug prijatelja i veselja siri...No, kad dijete ode, tamo gdje ga ni jedna majka ne bi trebala ispratiti, svi su tu prvih cetrdeset dana. Neki ostanu i po tri mjeseca. Majčin svijet se srusio, krug prijatelja se smanjio, i, ako ima jos koje dijete, nastavlja da živi u nekom "paralelnom", k'o "novom normalnom" svijetu...A, ne živi, vjeruje mi, samo ponavlja neke mehaničke radnje, odranije naucene, nasmijesi se ponekad, kazu joj da treba nastaviti sa životom...Ona se kao prilagodila, a samo ceka dan, da se sa svojim djetetom sretne.

Sve majke, zapamti, i one koje su se ateistima zvale, cekaju taj dan. Vecina se bori da ga "pri pameti" doceka...Neke od toga i odustanu, pa samo cekaju...

Zato Te Bosno, molim, evo danas, kad vidis majku Rejhjanu, na ulici svoga Bihaca, ne trebas nista govoriti, ali, nemoj ni glave okretati. Pogledaj je s ljubavlju, stavi ruku na srce i pokloni joj se ...

Isto tako, zadji po svojim mahalama...Svaki tvoj komsilik, na zalost, ima takvu majku. Stavi ruku na srce, pokloni joj se...Ako je na cesti il' u avliji nema, pokucaj, upitaj treba li joj sta...Rece ti da ne treba, al' to ce joj dovoljno biti...Sjetila si se, ne nje, no sina njenog, kud ces vise, Bosno...

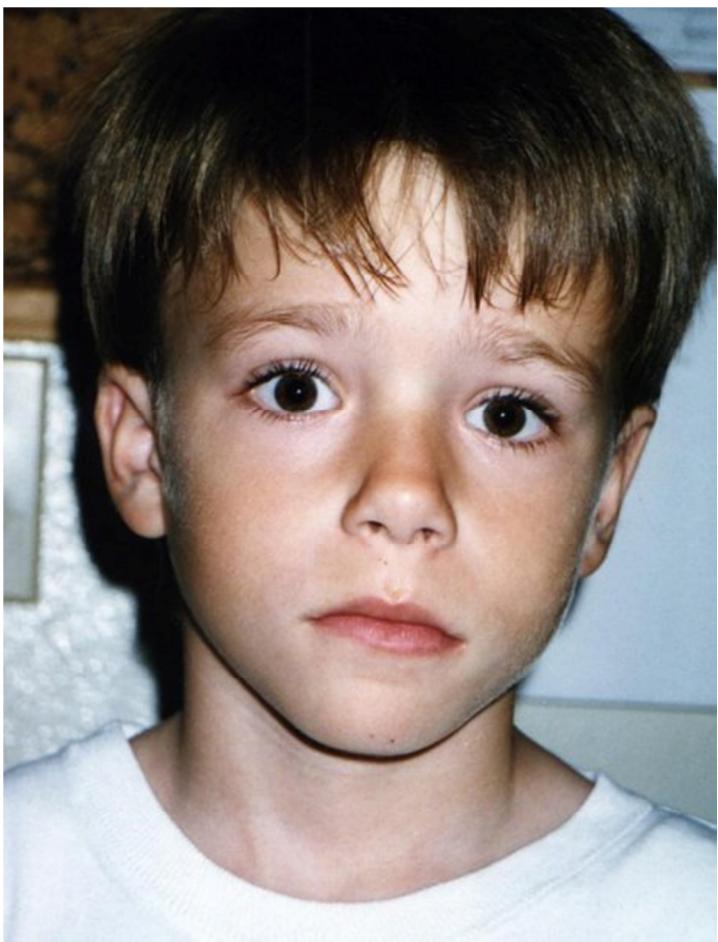
S ljubavlju,

Tinova Majka

P.S.

Molim Te, Bosno, dojavi tim političarima svojim, kad planiraju neku novu mrznju utkati u tvoju biografiju, da suza majke Kate, majke Razije i majke Branke ...isto boli...

Nista manje od suze majke Rejhane i suze majke Radmire...

"Bambi" mamin...